Nº. 1841. Nº. 254.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is f 5 in de drie maanden. —

DINGSDAG 27 DECEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van een tot [illegible] regels f 1.00, en voor elken regel daarboven [illegible] centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

BUITENGEWOON ZEGEL NEDERLAND

Buitenlandsche Berigten.

PERZIE.

Trebizonde, 23 *nov.* Een Engelsch officier is zoo even na eene reis van 17 dagen van Teheran alhier aangekomen met gewigtige depêches voor Engeland, die, gelijk men zegt, een met Perzië gesloten handelsverdrag betreffen.

TURKIJE.

Na eene korte tusschenpoozing van weinige dagen beginnen weder nieuwe troepen hunnen togt naar het zuiden, naar de Grieksche grenzen. De zaak schijnt geene nieuwe verwikkeling te gemoet te gaan. De Porte schijnt plannen ontdekt te hebben, die in Thessalië door Grieksche philorthodoxen ondersteund, van uit Frankrijk zooveel mogelijk aangewakkerd worden, en elk oogenblik geweldadige bewegingen in het zuiden van Turkijë doen verwachten. De voorstellingen der vreemde gezanten schijnen zonder uitwerking te blijven, daar het wantrouwen der Porte tegen het Grieksche gouvernement en voornamelijk tegen Frankrijk geene grenzen meer kent. Gisteren zijn er onderscheidene bevelen voor ongeregelde corpsen in Albanië afgevaardigd, om den marsch naar Larissa terstond aan te vangen, terwijl de bedrijvigheid in de arsenalen verdubbeld is. Deze *panische schrik*, opgewekt door de denkbeeldige vrees voor eenen opstand onder de christenen, dwingt de Porte tot ontzettende uitgaven, waarbij men zich verwonderen moet, dat de schatkist niet reeds geheel is uitgeput. (*Allg Zeit.*)

ZWITSERLAND.

Genève. De radikalen hebben, naar het schijnt, ook geene ongeoorloofde middelen versmaad, om de verkiezingen voor de wetgevende vergadering (*Verfassungsrath*) ten hunnen gunste te doen uitvallen. Volgens den *Federal* heeft eene vereeniging van 290 conservative kiezers eene lijst van 14 kandidaten opgemaakt en verspreid. De radikalen maakten deze in vorm en inhoud volkomen gelijk na, ook de beide eerste namen waren dezelfde, maar de volgende twaalf waren namen van personen hunner partij. Deze lijsten werden op de kiesplaatsen uitgedeeld en, om het bedrog te zekerder te doen gelukken, werden aan de andere zijde der deur de in naam der vereeniging opgemaakte lijsten aangeboden, opdat men te stelliger gelooven zoude, daarbij de lijsten der conservativen te ontvangen; evenwel schijnt er door deze lijst weinig te zijn uitgewerkt.

OOSTENRIJK.

Weenen, 18 *dec.* De naar Konstantinopel bestemde Engelsche gezant sir *Stratfort Canning*, die verscheidene bijeenkomsten met den staatskanselier, vorst *van Metternich*, gehad heeft over de Turksche en Grieksche aangelegenheden, en Weenen reeds weder verlaten heeft, begeeft zich over Athene naar zijne bestemming, om der Grieksche regering den uitslag dier bijeenkomsten en de daarop genomen besluiten mede te deelen, welke zullen strekken om het jonge koningrijk in stand te houden, en te doen bloeijen, opdat vrede en orde in hetzelve, in spijt der rustelooze revolutionaire intriges, blijven bestaan, en de avontuurlijke plannen der laatsten tot veroveringen en vergrooting des rijks verijdeld worden. Daarna zal hij zich naar Konstantinopel begeven, om ook de Porte, die met een onmiskenbaar vijandig oogmerk reeds ongeveer 40,000 man troepen in Rumilië vereenigd heeft, tot vreedzamer denkbeelden te stemmen.

PRUISSEN.

Berlijn, 14 *dec.* Graaf *Willem Frederik*, graaf van *Nassau* is in welstand van het Loo teruggekeerd, en houdt zich bezig om het landgoed *Neuland* in Silesië, hetwelk hij voor zijne gemalin aangekocht heeft, tot een vorstendom te doen verheffen. (*Köln. Zeit.*)

Berlijn, 21 *dec.* De vermeerdering van het inkomend regt van $5\frac{1}{2}$ tot 10 thaler komt niet met den 1sten januari maar eerst met den 16den maart 1842 in werking. Het zoo menigwerf bestredene verdrag met Holland eindigt, gelijk bekend is, met ultimo december dezes jaars. Door de bovengemelde bepaling blijft hetzelve intusschen nog tien weken langer kracht houden.

Hamburg, 13 *dec.* Het berigt dat in de staten van het tolverbond het inkomend regt op de Hollandsche lompensuiker weder op 10 thlr. gesteld is, heeft in Hamburg veel vreugde verwekt, daar door de tol-staten nu weder de riet-suiker uit Hamburg getrokken wordt. Het traktaat tusschen de staten van het tol-verbond en Holland heeft den Hamburgschen kooplieden groot verlies veroorzaakt; want vele huizen, die, zonder behoorlijk na te denken over de uitwerkselen van dit traktaat, de riet-suiker uit Westindië en Brazilië ontboden, en bemerkten dat de Duitsche raffinaderijen de Hollandsche suiker meer dan de hunne gebruikten, waren in de treurige noodzakelijkheid hunne riet-suiker weer naar Londen, Holland of België te verzenden. (*Oberd. Z.*)

ENGELAND.

Londen, 22 *dec.* Eergisteren is alhier door de gezanten der vijf groote mogendheden *een verdrag gesloten, tot meer krachtdadige uitroeijing van den slavenhandel.* Die verfoeijelijke handel wordt bij dat traktraat zeeroof (*piratèrie*) verklaard, en het tusschen de vijf mogendheden reeds bestaande regt tot onderzoeking van schepen wordt verder uitgebreid.

Onze ultra-torybladen zijn uitbundig in den lof over dit traktaat en over den minister *Aberdeen*, die daardoor het werk van eenen *Wilberforce* en van de gezanten te Weenen in 1815 zoo luisterrijk zou hebben bezegeld; doch gematigde torybladen zien de zaak eenigzins anders in, meenen dat de beste traktaten nimmer geheel den onmenschelijken handel zullen kunnen tegengaan. Men merkt inmiddels met blijdschap op, dat ook Frankrijk tot dit traktaat is toegetreden, niet alleen, dat dus ook hieromtrent geen isolement van die mogendheid plaats grijpt, maar men had haar altijd beschuldigd van niet krachtig genoeg tegen den slavenhandel te willen optreden; thans beschouwt zij denzelven als zeeschuimerij; het kwaad zit echter vooral in Spanje in Portugal, in Brazilië en Noord-Amerika. In de Havannah is nooit een slavenhandelaar vervolgd, tenzij op aanklagte van de Britsche commissarissen. Hieraan kan men den onwil der overheden aldaar opmaken, om dezen handel uit te delgen, en aan de beste zeilers kunnen de slavenvoerders nog ontsnappen; nogtans heeft de beschaafde wereld door opgemeld vijf-voudig traktaat zich derwijze verklaard, dat zulks althans een' gunstigen invloed zal uitoefenen.

FRANKRIJK.

Parijs, 22 *dec.* Er is ernstig sprake van toenadering tusschen het hof van Rome en *Espartero*, men verzekert, dat de internuntius van den heiligen stoel te Parijs dienaangaande instructiën heeft bekomen.

— In Spanje vertoont de staatkunde niet het minste belang en zal zulks waarschijnlijk blijven doen, tot op de opening der cortes.

— Engeland houdt zich voortdurend met den doop van den prins *van Wallis* en de ellende der arbeidende volksklasse bezig.

— De jongste brieven uit New-York spreken van de waarschijnlijkheid eener gewigtige hervorming, welke in de aanstaande zitting aan de goedkeuring der Kamers zal worden onderworpen; tot heden toe genoten de invoerders van koopwaren zes maanden krediet, om de tolgelden te voldoen; zij konden alsdan hunne goederen, naar goedvinden, doorvoeren of afzetten; doch met de maand juni aanstaande zou deze bevoegdheid worden afgeschaft, en zouden de koopgoederen zonder betaling van regten in entrepôt blijven, totdat dezelve daaruit wierden gehaald gelijk zulks tegenwoordig in Engeland plaats heeft.

Parijs, 24 *dec.* Het hof der Pairs heeft dezen middag hare beraadslagingen ter zake van den aanslag van 13 september voortgezet; te half 2 ure werden de deuren der gehoorzalen aan het publiek geopend en las de president, terwijl de diepste stilte heerschte, het vonnis van het hof voor, in gevolge waarvan van alle vervolging vrijgesproken zijn: *Prioul*, *Martin*, *Fougeray*, *Bouzer*, *Considère*;

Veroordeeld zijn: *Quénisset*, tot de doodstraf; *Colombier*, tot de doodstraf; *Brazier* (genaamd *Just*), tot de doodstraf; *Petit* (genaamd *Auguste*), tot deportatie alsmede *Jarrasse* en *Dufour*; *Boggio* (genaamd *Martin*), tot 15 jaren gevangenis; *Mallet*, tot 15 jaren gevangenis; *Boucheron*, tot 10 jaren gevangenis; *Launois* (genaamd *Chasseur*), tot 10 jaren gevangenis; *Dupoty*, tot 5 jaren gevangenis; *Bazin* (genaamd *Napoleon*), tot 5 jaren gevangenis. Zullende, na het einde hunner straf, *Boggio*, *Mallet*, *Boucheron*, *Launois*, *Dupoty* en *Bazin*, onder het toevoorzigt der hooge policie blijven staan.

Zijnde bovengenoemden veroordeeld in alle kosten van het proces. (*Moniteur Parisien.*)

SPANJE

Berigten uit Madrid van 16 december melden, dat, wanneer de meerderheid in de kamer der gedeputeerden niet gunstig is voor het kabinet, waarin de regent het grootste vertrouwen stelt, men zijne toevlugt zoude nemen tot de ontbinding. Maar dit is een al te onzeker gerucht om er een volstrekt geloof aan te hechten. Meest overal vallen de verkiezingen der municipale raadsheeren uit ten gunste der constitutie, en ten nadeele der ultra-democratieke partij. — De verkiezingen hebben te Alicante groote wanorde teweeggebragt; de ultra-democraten zijn, met den dolk in de hand, op den secretaris aangevallen, die de stemmen had opgeteekend; in één oogenblik, zegt onze Spaansche correspondent, waren er meer dan vijftig dolken ontbloot, en slechts aan eene tijdige vlugt had de naauwgezette secretaris zijn behoud te danken. (*Observat.*)

BELGIE.

Brussel, 23 *dec.* De Kamer heeft heden de beraadslaging over het budget van binnenlandsche zaken hervat. Over het artikel der 100,000 fr. die aangevraagd zijn voor de aanmoediging der stoom- en zeilvaart tusschen de havens van België en de Europesche havens, ontstond eene vrij langdurende discussie. De heer *Eloy de Burdinne* heeft het toekennen dezer gelden levendig bestreden, gelijk ook de heer *de Foere*, die staande hield, dat stoomvaart nuttig was van Antwerpen naar Hamburg, en van Ostende naar Dovres; hij eindigde met te verklaren, dat hij slechts zijne toestemming zoude geven aan eene dienst tusschen Ostende en Londen.

— De heer *Falck*, Hollandsch gezant, heeft gisteren een diné gegeven; onder de genoodigden merkte men op verscheiden leden van het korps diplomatiek, meer. *Nothomb*, den heer *van Praet*, minister van 's konings huis en vele andere hooge personen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 22 dec. Uit de Limburgsche benoemingen blijkt, dat het personeel der kantongeregten aldaar zal bestaan uit 10 kantonregters, 10 griffiers en 20 plaatsvervangers, te zamen 40. Onder die 40 zijn **DRIE** gegraduëerden; en wel TWEE van de 10 kantonregters en EEN van de 20 plaatsvervangers; onder de 10 griffiers is er *niet één*. Het geheele kantongeregt te Maastricht bestaat uit *ongegraduëerden*: alles, tenzij de opgave der *Staats-Courant* onnaauwkeurig zij. Voorzeker zulke benoemingen leveren geen blijk, dat de minister van justitie de regtsstudie op hoogen prijs stelt en doordrongen is van het gevoel, dat *de wet* en *het regt* te kennen, een eerste vereischte is om *regt* te spreken en *de wet* toe te passen. Zie art. 35 *Regt. Org.*

(*Weekbl. v. h. R.*)

's Gravenhage, 24 dec. Z. Exc. de minister van financiën heeft bekend gemaakt: 1°. dat het op den 21sten januari 1839, tusschen Nederland en Pruissen, zoo voor zich als voor de verdere staten, behoorende tot de Duitsche tolvereeniging, gesloten handelsverdrag (*Staatsblad* anno 1839, n°. 11,) met den laatsten december aanstaanden eindigt, als vóór het verstrijken van den bij artikel 11 daarvan bepaalden termijn van zes maanden zijnde opgezegd worden; 2°. dat de op 21sten september 1840, tusschen Nederland en Zwitserland geslotene overeenkomst tot regeling der handelsbetrekkingen, gevoegd bij het koninklijk besluit van den 17den januari 1841, (*Staatsblad* n°. 3) insgelijks binnen den bij art. 3 van die overeenkomst bepaalden termijn van zes maanden is opgezegd; en 3°. dat de tusschen Nederland en het groothertogdom Luxemburg tot ult. december 1841 getroffene overeenkomst, gevoegd bij het koninklijk besluit van den 30sten januarij 1841 (*Staatsblad* n° 5) waarbij bepaald is de begunstigde toelating van eenige producten, met den laatsten dag van het tegenwoordige jaar ten einde loopt.

Z. Exc. de minister heeft mitsdien aan een ieder bekend gemaakt, dat de bij het opgemelde handelsverdrag en overeenkomsten door Nederland verleende gunsten, met den 1sten januari 1842 buiten werking en toepassing zullen zijn gesteld.

— Bij besluit van 20 november, heeft Z. M. bepaald dat, bij uitbreiding van het besluit van 12 junij 1839 het te Bergen-op Zoom gevestigd betalings-kantoor voor het inkomen aan de landzijde, overeenkomstig artikel 42 der algemeene wet van den 26sten augustus 1822 (*Staatsblad*) n°. 38,) tevens verklaard zou worden tot betalings-kantoor bij aanvoer van goederen langs de Schelde.

Bij besluit van 1 december, is bepaald, dat de kantongeregten, bij de wet van den 28sten september 1841 (*Staatsblad* n°. 33) in de provincie Limburg ingesteld, zullen gevestigd zijn als volgt:

In het 1e *arrondissement*: van het 1e kanton, te Maastricht; 2e., te Meerssen; 3e., te Heerlen; 4e., te Sittard; en 5e., te Gulpen.

In het 2e. *arrondissement*: van het 1e kanton, te Roermonde; 2e., te Horst; 3e., te Venlo; 4e. te Weert; en 5. te Gennep.

— Eergisteren hebben de heeren *Arntzenius* en *de Gyzelaar*, in handen van Z. M. den koning den eed afgelegd, de eerste in zijne betrekking van advocaat-generaal en de tweede als substituut-griffier bij den Hoogen raad. Zij zijn door Z. Exc. den minister van justitie, aan Z. M. voorgesteld. Morgen zal er eene algemeene openbare vergadering van den Hoogen Raad worden gehouden, waarin zij in hunne betrekkingen geïnstalleerd zullen worden.

— Uit het *Weekblad van het Regt* blijkt, dat de Hooge Raad, kamer van strafzaken, den 4den dezer, een arrest gewezen heeft, waarin de tekst der art. van het *Code Pénal*, die in dit arrest worden aangehaald, in het Fransch is opgenomen, hetgeen vooral daarom opmerking verdient, omdat er eene voorziening in cassatie bij den raad aanhangig is, daarop gegrond, dat de *Code Pénal* niet in de oorspronkelijke taal, maar naar vertalingen wordt bijgebragt en toegepast.

Gorinchem, 23 dec. Gisteren namiddag, omstreeks 4 ure, is de beurtschipper van Gorinchem op Oosterhout, met een aakje, waarin hij zich, benevens de 15-jarige zuster zijner vrouw en zijn dochtertje, oud 4 jaren, op het Oude Maasje bij het keizersveer bevond, door den holle water omver geslagen, met dat ongelukkig gevolg, dat zijne schoonzuster en dochtertje haren dood in het water hebben gevonden, terwijl de schipper alleen door den zich in de nabijheid bevindenden schipper *Wagemaker* is kunnen gered worden.

Middelburg, 24 dec. Donderdag den 13den januari aanstaande, voormiddags ten 10 ure, zal aan het lokaal van het gouvernement alhier worden aanbesteed: de aanvankelijke defentie van de kust vóór de vesting van Neuzen, bestaande in zinkwerken en steenstortingen, op den onderzeeschen oever, en het leggen van ronde hoofden boven laag water, alsmede in het herstellen van het rijsbeslag op de koppen der havendammen, alles met de daartoe benoodigde materialen.

Arnhem, 22 dec. Men leest in het *Journal du Limbourg* het volgende:

» Het noodlottige weifel-stelsel waarvan het Nederlandsche bestuur zoo vele blijken heeft gegeven, is op nieuw kenbaar in een' brief van den heer WILLEM PESCATORE, betrekking hebbende op de Luxemburgsche zaken. Het *Journal du Luxembourg*, het officiële blad van het groothertogdom, had aangekondigd dat het Fransch voortaan in Luxemburg zou gebezigd worden als de taal der administratie. Het *Journal de la Haye*, een half officiëel blad van het Nederlandsche gouvernement, heeft het, beweren van het eerstgenoemde ontkend, en dit eischt nu van het *Journal de la Haye* dat het zijne ontkennende bewering intrekke. Ziedaar dus twee officiële dagbladen van hetzelfde bestuur, die elkanders beweren ontkennen, en die beiden voorwenden gelijk te hebben. Welke gevolgtrekking moet het publiek uit eene dusdanige tooneelvertooning halen? Natuurlijk deze: dat deze dagbladen beiden ongelijk hebben, zoowel in hunne bevestigende als ontkennende redeneringen, en dat hunne meesters niet weten wat zij eigentlijk willen.

» In deze zaak zullen wij noch voor de eene, noch voor de andere dier meeningen partij trekken; wij stellen er weinig belang in, welke taal men zal gebruiken voor de akten der administratie in Luxemburg.

» Dit geschil gaat ons slechts van ter zijde aan, maar dat wel in een voornaam punt, dewijl het bestuur over de Luxemburgsche zaken aan dezelfde hand toekomt, aan welke het bestuur der zaken van het koningrijk der Nederlanden is toevertrouwd; dewijl dit ellendige rondtastings stelsel ons even zoowel als Luxemburg met zijnen heilloozen invloed bedreigt; dewijl de betreurenswaardige toestand, waarin Luxemburg verkeert door de weifelingen zijner bestuurders, een schrikverwekkend voorteeken is voor het koningrijk der Nederlanden; dewijl wij alles te vreezen hebben van eene regering zonder éénheid, zonder vastheid; zonder persoonlijke wilskracht, en die als maatstaf van haar gedrag het beginsel schijnt aangenomen te hebben, toe te geven aan elks meening, en nooit te kunnen besluiten eene derzelve aan te nemen; altijd te weifelen, en alles van het lot te verwachten.

» Indien Nederland zich bevond in een' meer zelfstandigen toestand, indien het raderwerk der regering dusdanig geregeld was, dat men de zaken haren natuurlijken gang konde laten gaan; indien eindelijk, de gesteldheid des lands, zoowel naar buiten als naar binnen, niet gebiedend eene voorzigtige en krachtdadige administratie eischte: zoude het kwaad zoo groot niet zijn, en men zoude der regering dank kunnen weten voor hare goede bedoelingen, hoe onvruchtbaar dezelve ook bleven. Maar in de staatkunde kan de bedoeling de daad niet redden, en een goede wil, die vergezeld gaat met niets dan weifelmoedigheid en zwakheid, geleidt ons regelregt naar het verderf.

» De tijd is welligt niet ver verwijderd, wanneer het gezond verstand der natie zich zelve zal afvragen, wat men er mede gewonnen heeft, door het volhardings-stelsel in het weifel-stelsel te doen veranderen, en of het eerste dier kwalen wel de ergste was, in de omstandigheden, die wij beleven.

» Men heeft ons gezegd dat de persoonlijke of *vaderlijke* regering met den afstand van *Willem* I opgehouden had; maar wie regeert er dan nu? wat doet toch het ministerie? Wanneer wij het koninklijke hoofd ter zijde stellen, wien het beginsel der ministeriële verantwoordelijkheid van elk verwijt moet vrijwaren, wie heeft dan het plan geschetst, wie heeft het plan gevormd, dat thans ons kabinet tot regelmaat en vereenigingspunt dient? Welligt zal men zeggen dat het kabinet geene vaste plannen heeft, en geen stelsel volgt; dat het kabinet juist dien regelmaat en dat vereenigingspunt mist, dewijl hetzelve, zamengesteld zijnde uit vreemdsoortige bestanddeelen, (*éléments hétérogènes*) noch éénheid van gedachten, noch éénheid van inzigten kan hebben. Het eene département trekt regts, als het andere links trekt. Een gedeelte van het ministerie hecht zich krampachtig aan het oude stelsel, een ander gedeelte is het niet éens met dit stelsel, weder een ander gedeelte blijft onzijdig en bezit noch politiek vaandel, noch kleur. Wij vragen nog eenmaal, wie bestuurt dan toch de daden van algemeene staatkunde?

» Men moet bekennen dat een zoodanig kabinet de toepassing van het beginsel eener ministeriële verantwoordelijkheid bezwaarlijk maakt. Wat ons echter aangaat, wij hebben besloten dit ten einde toe te eerbiedigen, en het ministerie alleen verantwoordelijk te laten voor de noodlottige gevolgen van het weifel-stelsel.

» Wanneer men nadenkt, zal men overigens zien dat zulk een kabinet ons gemakkelijk de gedurige aarzelingen en terugkeeringen verklaart, welke men opmerkt in de handelingen der regering. Het verklaart ons tevens hoe het niet vordert, alhoewel het veel geschreeuw maakt.

» De regering van WILLEM I was de draak met verscheidene staarten uit de fabel van LAFONTAINE, die overal doorkwam dewijl één hoofd dezelve bestuurde. De tegenwoordige regering is de draak met verscheidene hoofden die geen stap voorwaarts kan doen, dewijl het eene wijkt als het andere vooruitgaat, dewijl het eene regts trekt als het andere links trekt."

— Men leest in de *Achener Zeitung*:

De Luxemburgsche en Nederlandsche dagbladen drijven weer hun spel met half officiële berigten. Het jongste *Journal du Luxembourg* verzekert ten sterkste; dat het *Journal de la Haye* dwaalt, als het staande houdt dat er geen bevel tot uitsluiting der Duitsche taal bestaat. Het berigt van het *Journal du Luxembourg* kwam uit te goede bron, dan dat het zou kunnen wederlegd worden. De *Echo du Luxembourg* bevestigt dit, en ofschoon het een Belgisch dagblad is, merkt daarbij aan, dat het de geheimen der groothertogelijke regering niet begrijpt, die, gelijk het schijnt, tegenover den Duitschen bond den moed niet heeft, hare handeling te verdedigen (*vertreten*.)

— Men schrijft uit Leeuwarden van den 17den dezer, dat, ten gevolge van den hoogen stand van het bovenwater in de provincie Vriesland, op onderscheidene plaatsen, verschillende trek- en rijwegen en vooral ook een aantal polders onder water geloopen zijn. Tot dus verre evenwel waren daardoor nog geene ongelukken aan menschen of vee teweeggebragt, en bepaalde alles zich tot schade aan landerijen, polderdijken en vooral aan de in sommige polders aanwezige turf.

Mengelwerk.

Extracten uit den Utopiaanschen Moniteur.

(*Advertentiën.*)

Uit de hand te koop: Een bouwvallig huis, waarvan de helft is ingestort, terwijl het overige staat te waggelen, zijnde voorzien van twee kamers, zonder licht of lucht, van welke de eene dient tot een magazijn van slaapmutsen en oude pruiken, en de andere tot een liefdadigheids-gesticht voor een dertigtal naar den geest meestal invalide veteranen. Voorts nog een aantal slaapkamers, hokken, gangen en portalen, alles in labyrinthischen stijl gebouwd. Dit huis is voorzien van weinig commoditeiten, doch veel serviteiten, is zeer zwaar met hypotheekschulden belast, en kostbaar van onderhoud. Zulks met den daarbij behoorenden tuin, waarin geene exquise vruchtboomen, maar talrijke doornen, distelen en brandnetelen; voorts zonder visch-rijke vijvers, maar met poelen en plassen vol bloedzuigers, en kwakende kikvorschen. Eindelijk met eene menagerie, waarin nachtuilen, vleermuizen, snappende papegaaijen, kakelende ganzen en ettelijke ezels.

Het perceel is ongemeen riant gelegen in een moeras, en dagelijks te bezien.

Eenige heerschappen, van middelmatige jaren, en nog middelmatiger capaciteiten, zeer geschikt voor het vak van straatslijpen, buigzame ruggen en gladde tongen bezittende, bieden zich aan om bij de Utopiaansche burgerij *gratis* in de kost te gaan; mits men hun een behoorlijk salaris van 2, 4, 6, of meer duizend Utopiaansche guldens toelegge en hen levenslang aldus maintinere en respectere, opdat zij mogen kunnen voorzien in hunne dagelijksche nooddruft van oesters, champagne, pastijen en dergelijke levensnoodwendigheden; waartegen zij, van hunnen kant, de huisgezinnen, welke hen opnemen, geen' last zullen aandoen, maar dezelve volkomene vrijheid laten, hunne eigene tafel te houden, en zich naar welgevallen te vergasten aan droog brood, dito aardappelen, panharingen, pompwater en dergelijke versnaperingen.

Wie hier op gesteld is vervoege zich spoedig, met contante betaling, bij de kassiers GRIJPVOGEL & COMP., wonende boven het bureau van weldadigheid, in de wijde patientiesteeg, letter B, n°. 34,000,000,

Beursnotering der Utopiaansche effecten.

Vertrouwens-obligatiën lusteloos; men zegt dat er eene nieuwe leening voorhanden is, welke moeijelijk zijn te plaatsen.

Rustieke patientie-billetten weinig ter markt. De vele speculatiën, welke er sedert eenige jaren in dit fonds hebben plaats gehad, doen vreezen voor eene reactie.

Oude landsvaderlijke promessen zeer aangeboden, en volstrekt niet gewild. Dit fonds gaat bij den dag achteruit en geraakt in discrediet, wijl de coupons niet betaald worden.

Naar *Bons op de toekomst* is eenige vraag, meer naar kansbilletten van het kantoor JAN MALAISE & C°., welke thans zeer sterk gezocht worden. Er is, het is waar, tot nog toe niets gereäliseerd; maar men hoopt op conversie der *passive* in *active* stukken.

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Wij hopen dat u aan het onderstaande stuk wel een plaatsje zult willen inruimen, namelijk: Het *Handelsblad* van 22 november ll. het *heugelijk* nieuws mededeelende, dat, door tusschenkomst van het huis *Rotschild*, wij van België uitbetaling zouden erlangen van de bij het vredestraktaat bepaalde, jaarlijksche uitkeering van 5,000,000 gulden, vermeldt hierbij tevens de aankomst van den bankier A. VAN ROTSCHILD te 's Hage; immers, wanneer dit bankiershuis zich *zoo zelfstandig* betoont, deze gelden aan België, tegen 5 pCt. jaarlijksche rente te willen voorschieten, dan konden wij ons de noodzakelijkheid der tegenwoordigheid van dien heer te Brussel zeer wel verklaren, maar wij kunnen volstrekt niet bevroeden, wat die onderhandeling met België gemeen kon hebben met het verblijf van dien bankier te 's Hage. In de vertoogen, thans zoo algemeen aangeheven tegen de handelstraktaten, wordt Nederland vermaand voortaan *zelfstandig* te handelen; het is te hopen dat het gouvernement ook *zelfstandig* genoeg zal zijn om zich, even zoo min als zulks tot dus verre heeft plaats gehad, met geene onderhandelingen in te laten, waardoor Holland, waar de rente, in geval van vereischte voorschotten, den hemel zij dank, slechts ruim 3 pCt. staat, aan vreemden cijnsbaar zoude worden, en deszelfs geld naar buiten 's lands zoude vervoerd zien. Wanneer wij dit alles vergelijken met de tijdingen uit Lissabon van 1 november ll. blijkens welke men zich daar niet heeft laten terugschrikken, door de bedreigde tegenwerkingen van bovengemeld bankiershuis, maar met 23 tegen 12 stemmen, door den senaat is aangenomen, de maatregel eener belasting van 10 pCt. op de coupon, en die belasting, overeenkomstig de berigten uit gezegde hoofdstad van 15 november, werkelijk is ingevoerd, tevens met eene belasting van 10 pCt. op alle traktementen, dan, zeggen wij, komt bij ons, en zeker bij ieder die zijn vaderland werkelijk bemint, de wensch op, dat wij, die, God dank! geene tegenwerking van buitenlanders te duchten hebben, weldra ook mogten besluiten tot het aannemen eener belasting op de coupon, te meer, daar het bedrag dier belasting bij ons *veel minder hoog*, welligt geen vierde daarvan, zoude behoeven te zijn, de houders en portefeuille-zelve hierdoor niet alleen niet zouden benadeeld worden, daar de effecten hierdoor eene hoogere waarde krijgen, en zij, door de vermindering, of ten minste het niet verhoogen van andere belastingen, datgene zouden besparen of weder terugbekomen, wat zij hiervoor moesten opofferen; handel en nijverheid, fabrijken en trafrijken met eenen nieuwen bloei bezield, in de behoeften der schatkist ruim voorzien, en eindelijk het zoo lang gehoopte oogenblik geboren worden, dat de uitgaven door de inkomsten gedekt werden, en in plaats van *malaise* en donkere uitzigten, het zoo getrouwe Nederlandsche volk, zonder vleijerij, dankbare juchtoonen verheffen, onder de gelukkigste regering van koning WILLEM II, eenen gewenschten voorspoed en welstand te genieten, en tot een algemeen voorbeeld voor alle andere volken te verstrekken.

Amsterdam den 19den December 1841.

Uwe bestendige Lezers.

De vorst en de zangeres.

(*Vervolg van n°. 253.*)

De vorst S, dien het slot behoorde, had juist een groot gezelschap bij zich. Uit het berigt zijner intendanten maakte hij op, dat de vreemdelingen zijn slot, voor een logement hadden aangezien, en bedacht te gelijk een plan uit, om het toeval tot vermaak zijner talrijke gasten aan te wenden. Schielijk trokt hij een overjas aan, om zijne ordens te bedekken, treedt als een hofbeambte naar het rijtuig en verzoekt de reizigers af te stijgen. Toen deze echter op de binnenplaats des hotels kwamen, bemerkten zij aan de vensters personen, die er volstrekt niet als reizigers uitzagen; zij beginnen in te zien dat zij zich vergist hebben, en maken zich gereed den wagen weder te beklimmen. »Weest gerust," sprak de vorst, hen terughoudende, toen hij zag dat hij geen onnoozele lieden voorhad, gelijk hij in het begin vermoedde; »ik wilde van het toeval voor eene scherts gebruik maken, maar ik ben niet voornemens dezelve te rekken, vooral met eene dame; ik bid u de gastvrijheid aan te nemen, die ik mij gelukkig reken u aan te bieden, ik dank het toeval, dat mij dit geluk verschaft, en morgen, want ik hoop dat gij mij één dag zult schenken, zal ik er voor zorgen, dat gij de vermoeijenissen der reis vergeet."

De vorst verliet hen niet, voor dat hij zijne bevelen gegeven had. Men bragt hen in een geschikt vertrek. Een goed soupé werd opgedragen; een kamenier bediende de jonge dame, en vroeg hare bevelen voor den volgenden dag. Toen de gasten waren gescheiden, trok de vorst zich in zijn slaapvertrek terug, en vernam bij zijn' kamerdienaar, die eene praatzieke Franschman was, hoe zich de dame en haar man bevonden. »Genadige heer, het is haar man niet, want zij heeft eene bijzondere kamer voor zich gevraagd."

Deze tijding scheen den vorst niet onwelkom te zijn. Den volgenden morgen kleedde signor GEORGINO zich in zijn' besten dosch, en begaf zich tot den heer des huizes, om hem voor zijne gastvrijheid te danken; door hem vernam de vorst dat zij kunstenaars en voor de winterconcerten te Warschau geëngageerd waren. De vorst was een groot liefhebber van muziek, dit nieuws verheugde hem zeer.

»Ik hoop" zeide hij tot den kunstenaar, »dat gij eenigen tijd bij mij zult doorbrengen; uw' koetsier zal ik terugzenden, later kunt gij met mijn rijtuig naar de plaats uwer bestemming reizen. Mag ik uwer schoone reisgenoote mijne opwachting maken?"

Zij begaven zich tot de dame; zij had een koket morgengewaad uit hare garderobe gekozen; de vorst was getroffen, en bad haar dringend om de gunst, haar te mogen hooren. De kunstenaars lieten zich niet lang bidden: het was hun daarentegen zeer aangenaam op deze wijze hunne erkentelijkheid te kunnen toonen. De meeste gasten bevonden zich nog op het slot. Onder dezelve waren eenige *dilettanti* van bekwaamheid, die, in vereeniging met de muzijkanten des vorsten, eene *soirée musicale* tot stand bragten. De jonge kunstenaars bragten hunne toehoorders in verrukking, en deze voorspelden in Warschau hun den schitterendsten bijval. Men bestormde hen met verzoeken om op het slot te blijven, of er ten minste eene week uit te rusten. Zij beriepen zich op hun engagement, zij konden hun vertrek niet langer verschuiven, men verwachtte hen te Warschau met het begin van het jaargetijde. De jonge man vooral scheen veel haast te hebben; men haalde hen intusschen over, ten minste eenige weinige dagen te vertoeven.

Allengskens ging het gezelschap uiteen; er bleven slechts nog eenige personen uit den omtrek, die echter ook spoedig verdwenen; de vorst scheen, als een waar egoïst, de talenten zijner gasten voor zich alleen te willen behouden. Soms bestudeerde men in een' kiosk des tuins een nieuw stuk, om minder te worden gestoord; spoedig begeleidde de vorst CAROLINA op de piano, zonder GEORGINO te roepen. Deze werd daardoor zoo ijverzuchtig, dat hij zijne reisgezellin ernstig aan de verbindtenissen, welke zij gezamenlijk aangegaan hadden, herinnerde. Deze woordenwisselingen bragten eene zekere spanning onder hen te weeg; signora SIBELLI meesmuilde; ieder oogenblik ontstond er een nieuwe twist, zoodat de vorst ten laatste den jongeling verklaarde, dat het hem vrij stond te vertrekken; daartoe stond een rijtuig tot zijn dienst: hij, de vorst, nam het op zich de signora, die nog eenige rust behoefde, naar Warschau te geleiden. Daar CAROLINA met deze schikking tevreden was, reisde de zanger af, met woede in het hart, en met het vaste voornemen zich te wreken; gedurende de geheele reis dacht hij op middelen om daaraan te voldoen. Miskenning verhit de verbeelding, en geeft den bloodste zelfs geest en kracht. Het smartte hem diep, zoo al zijne droomen van geluk te zien verdwijnen, verstoord door een noodlottig toeval. Maar wij zullen GEORGINO over zijne wraak laten peinzen, en zien wat er sedert zijn vertrek in het slot voorviel.

Naauwelijks was de vorst van den lastigen getuige bevrijd, of hij omringde de schoone zangeres met al de vermaken en uitspanningen, die haar konden doen vergeten, dat de tijd snel voortging. Ieder dag leverde een nieuw feest: met verrukking genoot hij de bewondering, die de signora overal verwekte: hij bezocht met haar de schilderachtige landschappen van Polen, de woning der gravin POTOCKA, welke met regt *les délices* genoemd werden. De gravin was op reis, en zoo hadden zij gelegenheid het slot te bezoeken. Zij deden vele uitstapjes, welke zij besloten met een bezoek bij den vorst GRABASKI wiens bezittingen in de nabijheid van Willicka gelegen zijn.

Terwijl CAROLINA den tijd vergat, die onder vermaken en feesten voorbij vloog, omstraald door den glans des rijkdoms en aangebeden door den vorst, kwam de arme GEORGINO te Warschau aan, alleen en terneergeslagen, maar spoedig getroost door het plan dat hij ontworpen had. Des anderendaags meldde hij zich bij zijnen directeur aan, die de kennismaking begon, met hem de bitterste verwijten te doen. GEORGINO was hierop voorbereid en hoorde hem rustig aan, zonder hem ééne enkele maal in de rede te vallen. Dit zwijgen, de neerslagtigheid, die zich op het gelaat des jongelings vertoonde, schenen signor NOVEDINO iets ergers te voorspellen; op zachter toon vervolgt hij: »Op welke kwade boodschap moet ik mij wapenen? Is onze *prima donna* ziek? is zij in 't water gevallen?" — GEORGINO verhaalde hem hierop het gebeurde op het slot, met al de bijzonderheden, die zich maar al te naauwkeurig aan zijn' geest voordeden; de arme directeur stampvoet van ongeduld; naauwelijks kan hij de ontknooping der schrikkelijke gebeurtenis afwachten. »Ten laatste," zoo eindigt de zanger zijn verhaal, »ten laatste geraakt de vorst nog zoo verzot op de signora, dat hij haar huwt." »Hij huwt haar en dan ben ik bedorven." »Het is nog een geheim, en ik verzoek u het niet te verspreiden." (GEORGINO wist wel dat deze waarschuwing eene juist tegenovergestelde uitwerking hebben zou.) »Maar het zal spoedig bekend zijn; de vorst is er zoo trotsch op die schoone vrouw te bezitten, dat hij haar spoedig naar Warschau zal voeren: zij zal hem overigens daartoe wel weten over te halen."

De arme signor NOVEDINO hoorde niets meer, en dacht slechts aan de moeijelijkheid van zijnen toestand; onophoudelijk herhaalde hij: »Ik ongelukkige, wat zal er van mij worden! Eene zangeres die men, met zooveel ongeduld verwachtte; zonder *prima donna* in 't begin van het saisoen. En ik heb eene zangeres uit Warschau, die men zeer roemt, afgewezen!"

»Schrijf aan haar," zeide de slimme GEORGINO; mogelijk is het nog tijd. Als uwe tweede zangeres redelijk is, kan ik ondertusschen met haar debuteren."

Alles gelukte naar wensch. GEORGINO voldeed uitermate, en het publiek nam geduld. Men sprak overal over het zonderlinge huwelijk, eenigen geloofden het, anderen kwam het onmogelijk voor; intusschen gaf het stof tot praten, hetgeen in de groote wereld niet minder kwaadaardig is, dan in de andere klassen der maatschappij.

Drie maanden waren er sedert GEORGINO's vertrek verloopen toen de vorst S. begon te bedenken dat men zijne afwezigheid bemerken kon; dat men des te ijveriger naar de oorzaak daarvan zoude onderzoeken, daar hij aan niemand geschreven had; zóó had CAROLINA al zijn' tijd ingenomen. Hij wist niet best, hoe hij het gesprek op dit onderwerp brengen zou; eindelijk, eens 's avonds, dat zij alleen waren, »denkt gij niet," zeide hij, »lieve vriendin, dat gij uwe vooruitzigten op het spel zet, als gij uwe reis naar Warschau nog langer uitstelt?" CAROLINA was verwonderd over deze onverwachte vraag — »wat beteekent dat, als gij mij slechts bemint?" zeide zij, »heb ik niet alles verlaten, en zal uwe liefde mij voor dit verlies niet genoegzaam schadeloos stellen?" »Maar de toejuiching die u wacht, en waarop gij zulk eene gegronde aanspraak hebt, kunt gij die mijnentwege opofferen? Moet mijne liefde voor deze bedenking niet wijken? Men zal het mij verwijten uwe talenten te hebben begraven, even als een gierigaard, die van zijne schatten alleen het genot hebben wil." »Al deze fraaije woorden verraden een voorwendsel," hernam de signora, »Gij zijt de eenzaamheid moede, waarin wij leven, sedert uwe vrienden het land verlaten hebben en naar Warschau teruggekeerd zijn." »Toch niet," waarde vriendin, gij vergoedt mij alles; maar laat ons eens verstandig praten; wat zal men van mijne afwezigheid zeggen? Als zij nog langer duurt zal men zich aan duizenderlei dwaze gissingen overgeven." De prins vermoedde niet welke geruchten er reeds in omloop waren. »Zal ik u niet evenveel, ja nog meer beminnen, als ik u zie bewonderen, als uw roem duizenden op mij naijverig maakt, en ik mij dan kan toeroepen: zij behoort mij, ik alleen bezit dien schat, slechts mij alleen bemint zij!"

In 't kort, de vorst wiegde haar met al zijne schoone

woorden en beloften in slaap, en wist hare eigenliefde zoo op te wekken, dat signora REBELLI zich tot haar vertrek liet overhalen. Ook streelde haar de gedachte daar in den lichtenden glans van juweelen te verschijnen en hare afgunstige gezellinnen te overschaduwen. Maar hoe zal GEORGINO haar ontvangen? »Had ik hem gehuwd, gelijk hij verlangde, dan waren wij geholpen, en ik bevond mij niet in zulk eene ongelegenheid."

Zij had het voornemen hem in *hare bescherming* te nemen, want ongetwijfeld zoude zij op een' grooten voet leven. Door zulke gouden droomen gewiegd, reisde zij met den vorst die, rustig naast haar in het rijtuig sliep. Zij hielden voor zijn paleis stil, eer hij nog ontwaakte. CAROLINA wilde hem daar juist verwijtingen over doen, maar zij dacht daar niet meer aan, op het zien van de waarlijk Aziatische weelde, waarmede zij ontvangen werd. In deze afgelegene landen vergoedt rijkdom wat natuur weigerde. Nadat de signora eenen geheelen dag uitgerust had, begon zij te overleggen, welk effect zij zij zoude maken. Er was dienzelfden avond een concert; in haar rijkste toilet wilde zij het bijwonen. Haar verschijnen in de loge verwekte eenig opzien. De vrienden des vorsten stroomden toe om hem geluk te wenschen, en hem te verzoeken hen aan de vorstin voor te stellen, hetgeen den vorst eenigermate verraste. «De vorstin," zeide hij tot graaf L. »is mejufvrouw REBELLI, eene voortreffelijke zangeres." »Dat was zij vroeger" luidde het antwoord, »maar is zij vorstin S." »Wie heeft u die bespottelijke geschiedenis wijs gemaakt?" vroeg de vorst, terwijl hij zijnen vriend in een aangrenzend vertrek bragt. »Het is een algemeen gerucht: sedert drie maanden wordt er over niets anders gesproken, en wij begonnen de wittebroodsdagen wat lang te vinden, want wij verwachtten u met ongeduld, om u geluk te wenschen." Terwijl de vorst, uiterst verstoord over deze praatjes, dit gesprek met zijne vrienden had, was de geheele zaal in beweging: ieder wilde de zangeres zien, die eene voorname dame geworden was, en meer dan ééne zeide, »waarom zij en niet ik?" De *prima donna* uit Munchen toonde niet de minste nieuwsgierigheid en was in 't minste niet naijverig: in ieder opzigt vervulde zij de plaats van signora REBELLI; zij beminde GEORGINO en stond op het punt om met hem te trouwen. CAROLINA had haar met eene genoegzame welwillendheid hooren zingen: »voor eene plaatsvervangster is het nog al zoo kwaad niet!" dacht zij, »maar zooveel te meer uitwerking zal het doen, als ik optreed."

Alle lorgnetten waren op haar gerigt en schenen haar aanstaande zegepraal te voorspellen. Wat gebeurde er intusschen in het hôtel des vorsten? Geheel verstoord was hij met eenige vrienden naar huis gegaan, had een brief geschreven, eenige bevelen uitgedeeld, en was naar zijn landgoed teruggekeerd.

CAROLINA begon de afwezigheid van den vorst wat lang te vinden, toen een zijner secretarissen verscheen, om haar naar het rijtuig te geleiden. Het was niet hetzelfde dat haar naar het concert gebragt had; maar zij dacht, dat de vorst daarmede weggereden was, om bezoeken af te leggen, en zij nam zich voor hem daarover haar misnoegen te toonen.

Het rijtuig hield stil voor een *hôtel garni*. CAROLINA wist niet wat met haar gebeurde; zij wilde den secretaris juist naar de oplossing van dit raadsel vragen, toen deze haar een' brief des vorsten overhandigde, van den volgenden inhoud:

»Waardste CAROLINA! ik ben het offer van eenen afschuwelijken logen. Men heeft kwaadaardig uitgestrooid dat wij gehuwd waren: ik heb mij van u moeten scheiden, om den slechten indruk des geruchts af te keeren, enz. Vóór mijn vertrek heb ik de noodige bevelen gegeven om het u aan niets te laten ontbreken. Leef gelukkig! ik hoop dat deze dwaasheid u niet zoo treffen zal als mij."

Deze brief verwoestte haar al hare weelde en haar geluk; zij viel uit den hemel op de aarde neder. Signor NOVEDINO dien zij het roepen, was in 't begin kruipend beleefd, hij hield haar nog altijd voor de vorstin S. — Toen hij echter vernam hoe spoedig hare grootheid verdwenen was, nam hij eene declamatorische houding aan; »Dat verandert de zaken zeer," zeide hij, »daar gij ons in den steek liet, moest ik er aan denken, eene andere in uwe plaats te krijgen; wij hebben eene voortreffelijke zangeres geëngageerd, die algemeen bemind en gewaardeerd wordt. De arme GEORGINO, dien gij versmaad hebt, vindt den troost der vriendschap bij uwe opvolgster: zij staan op het punt van in den echt te treden en boezemen algemeene belangstelling in."

CAROLINA stond geheel verplet en kon geen woord spreken. »Wilt gij mijnen raad volgen," sprak ten laatste NOVEDINO »doe gelijk de vorst," ontwijk de bespotting door de vlugt, en wacht er u in 't vervolg voor, kasteelen voor logementen aan te zien, in tegenstelling van den wereldberoemden ridder DON QUICHOTTE, die herbergen voor kasteelen hield.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennisse van een iegelijk, zulks aangaande, dat voortaan door den biljetmeester, op het Raadhuis dezer stad, op den *laatsten van elke maand*, en dien op eenen zaturdag of zondag invallende, op den daaropvolgende maandag, van des voormiddags 10 tot 12 ure, zal worden gevaceerd tot de uitbetaling der inkwartieringsgelden, terwijl diegene, welke mogten verzuimen alsdan op te komen, tot de eerstvolgende zitting van den biljetmeester verwezen worden, en alzoo zich zelven de vertraagde uitbetaling zullen te wijten hebben.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 17den december 1841.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende een verzoek van *B. H. Koels*, Mr. broodén koekbakker, wonende binnen deze stad, wijk C, no. 161, strekkende om den bakoven, in voornoemde woning aanwezig, te mogen verplaatsen; noodigen bij deze al degenen uit, die zouden vermeenen zich over voormelde verplaatsing van den oven te moeten bezwaren, die bezwaren vóór het einde dezer maand, schriftelijk aan Hun Edel Achtbaren in te dienen, zullende na voormeld tijdstip, op dan nog inkomende bezwaren geen acht worden geslagen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 21 ten december 1841.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 18 tot en met 22 december.

Gehuwd: M. Groothuis met J. E. de Weille.

Bevallen: C. G. de Roos, geb. van Dam, Z. — C. Rouen, geb. Kienen, D. — H. Magendans, geb. Verhaaff, D. — H. Jansen, geb. Lap, Z. — H. Knelissen, geb. Inklaar, Z. — H. Droget, geb. Hoogerhorst, Z. — A. C. Bronkhorst, geb. Rokers, D. — C. Clabbers, geb. van Sitteren, D. — M. C. André, geb. Marx, D. — E. Hoogveld, geb. Willemsen, Z. — M. Besseling, geb. Wiggers, D. — T. van der Teems, geb. Nissen, D.

Overleden: A. van Doorn, 9 m. — F. Smit, 75 j. — A. A. Cohen, echtgenoot van E. M. Fles, 84 j. — A. Wanders, 22 j. 10 m. — E. A. de Veer, 9 m.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: H. J. Plettenberg met G. Goozens. — G. Albrecht met H. Jansen.

Bevallen: D. Schut, geb. Wansink, Z. — B. Hesselink, geb. Hamaker, D. — E. Hanouwer, geb. Vredenburg, Z. — W. Koelink, geb. Grootbedde, Z. — F. Starink, geb. Keizer, D. — J. C. van Eldik, geb. Roessing, Z.

Overleden: S. Vonk, 50 j. — F. de Bruijn, 46 j.

TE TIEL:

Gehuwd: W. F. van Surister met A. C. Campagne.

Bevallen: G. van Doesburg, geb. de Kleijn, D. — W. van Uden, geb. Koeman.

Overleden: D. A. Pijselman, 22 j. — B. Pitlo, vroeger gehuwd met wijlen J. van Steenderen en laatstelijk gehuwd met E. van der Meijden, 79 j. — E. van der Meijden, weduwe B. Pitlo, 67 j.

Advertentiën

Getrouwd:

G. A. A. VAN DE WALL,
en
G. E. J. ENGELBERTS.

ARNHEM,
den 23sten December
1841.

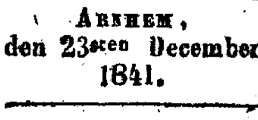

Ten overstaan van den Notaris *GODEFROIJ*, zal op den 6den Januarij 1842, des voormiddags om 11 uren, bij *A. BUS*, aan het Veer te *Westervoort*, publiek bij toeslag worden verkocht:

De HOFSTEDE *de Hegge*, te *Westervoort*, bestaande in HUIS, HOF en BOUWLAND te zamen kadastraal in Sectie B. N°. 143 en 144 groot 1 Bunder, 34 Roeden en 30 Ellen, Ingezet op . . . *f* 1600.

††† Ouders of Voogden, genegen zijnde hunnen §§ Kinderen of Pupillen ONDERWIJS te † doen geven in de TEEKEN-, BOUW- EN DOORZIGTKUNDE, of zulks te doen voortzetten, gedurende den loop van het jaar 1842, worden verzocht zich te vervoegen bij eene Commissie der Directie van het Genootschap *Kunstoefening*, te *Arnhem*, dewelke daartoe vaceren zal *op Maandag den* 3den *en Dingsdag den* 4den *Januarij* 1842 aanstaande, van des voormiddags ten 10 tot des na middags ten 2 ure, ten huize van den Penningmeester van het Genootschap, den heer Mr. *A. A. PASTEUR*, wonende in de Weverstraat Wijk C. N°. 46.

Tevens dient tot narigt, dat de Directie van het Genootschap voornoemd, door de zorg van het Stadsbestuur, is in staat gesteld geworden, om, gedurende den loop van het aanstaande jaar 1842, aan een bepaald getal Kweekelingen *gratis* onderwijs te doen geven in de GRONDBEGINSELEN DER MEETKUNDE, *toegepast op Ambachten en Handwerken;* wordende bij deze diegenen, welke van dit onderwijs wenschen ten nutte te maken, uitgenoodigd om zich, insgelijks op bovengenoemde dagen, bij gezegde Commissie aan te geven.

Arnhem, den 24sten December 1841.

Namens de Commissie voornoemd,
G. ANDRÉ DE LA PORTE,
Secretaris.

†§† De veiling van 21 perceelen EIKEN ††BOOMEN, op den Gelderschen Toren † onder *Spankeren*, geannonceerd in de Nommers 246 en 249 van deze Courant, welke wegens den hoogen waterstand was uitgesteld, zal alsnu plaats hebben op Donderdag den 30sten December 1841, des voordemiddags om 10 uren in het Logement *de Kroon* te *Dieren*.

CONVERSIE VAN KANSBILJETTEN EN UITGESTELDE SCHULD.

Ten Kantore van de Ondergeteekenden wordt dagelijks gevaceerd tot de overname van KANSBILJETTEN en bewijzen van UITGESTELDE SCHULD, ten einde daarvan de Conversie te bezorgen.

D. EVEKINK en Zoon,
Commissionairs in Effecten te Zutphen.

††† Een JONGELING 20 jaren Oud †† van goede Getuigschriften voorzien, door † door bijzondere omstandigheden van betrekkingen moetende veranderen, zag zich gaarne zoo spoedig mogelijk in eenen KRUIDENIERS-WINKEL geplaatst, men adresseren zich met opgave van Conditiën, bij den Boekhandelaar *HOFFMAN* te *Winterswijk* onder de Letter K.

Men verlangt zoo spoedig mogelijk eene EZELIN met volop en jong ZOG benevens het VEULEN. Adres aan het Bureau van de *Arnhemsche Courant*.

KONINLIJKE FABRIEK VAN WASKAARSEN, SPERMACETIJ- EN PATENT-WASKAARSEN

VAN

N. D. BRANDON,

te Amsterdam.

De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij een Depôt van PATENT-WASKAARSEN, ook genaamd BOUGIES DE L'ETOILE, onderzocht door de *Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid* en door haar bekroond met de *Zilveren Medaille*, gevestigd heeft te *Arnhem*, bij *W. C. VAN DER HORST Jz.* in de Turfstraat aldaar, alwaar dezelve tot Fabrieksprijzen te bekomen zijn, en bij 5 pakjes of meer met eenig Rabat.

Amsterdam, 21 December 1841.

N. D. BRANDON.

Bij bovengenoemden worden ook bestellingen aangenomen op alle andere soorten van KAARSEN, en verdere aan de Fabriek vervaardigde objecten.

††† *Le Soussigné a l'honneur d'informer le* †† *public qu'il a augmenté sa BIBLI-* † *OTHÈQUE DE LECTURE d'une soixantaine de PUBLICATIONS NOUVELLES. Le Catalogue se vend à 10 Cents.*

G. VAN ELDIK THIEME.

LEESBIBLIOTHEEK.

Bij den Boekhandelaar *W. J. KRUIJT*, te *Arnhem*, is heden van de pers gekomen en verkrijgbaar gesteld

Een geheel nieuwe Catalogus van zijne uitgebreide Hollandsche, Fransche en Hoogduitsche Leesbibliotheek.

Deze Leesbibliotheek, thans wederom met een aanzienlijk getal nommers vermeerderd, bestaat uit eene talrijke verzameling der nieuwste en meest gezochte **ROMANS en VERHALEN**, en biedt tevens eene keur van belangrijke werken aan, in het vak der *Geschiedenis* en der *Reisbeschrijvingen*

»TAAL DER WAARHEID.«

Dit met bewonderd talent geschrevene en inderdaad veel en niets dan waarheid bevattende, maar nogtans tevens ook eerbiedige, *Vertoogschrift aan den Koning*, over de ONGESTELDHEID VAN DEN STAAT, is dezer dagen à 75 Cents uitgegeven bij *M. J. HENGEVELD, Jr.* te *Amsterdam* en thans mede in Commissie verkrijgbaar bij *A. VAN WEELDEN*, te *'s Gravenhage.*

Waterhoogte te Arnhem

Den 27 Dec. 3 El 7 Palm 2 Duim; gew. 7 Duim; gev. 0 ..

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.